

Книга-подарунок від Хелен Екслі

Любій

МАТУСІ

Кому:

Мамусі

Від козо:

Дочерки

ББК 84.4

Л 93

Л 93 Любій матусі: Книга-подарунок від Хелен Екслі:
Збірник / Пер. з англ. – Дніпропетровськ: ВАТ Баланс
Бізнес Букс, 2004. – 28 с.

Назва мовою оригіналу:

To a very special Mother. A Helen Exley Giftbook
First published in the United Kingdom by Exley Publications Ltd,
16 Chalk Hill, Watford, Herts WD19 4BG.

Written by Pam Brown

Illustrations by Juliette Clarke

Переклад з англійської О.В.Закора

Printed in China

Редактор Л.Б. Овсянникова

Верстка Н.В. Сидоренко

ТОВ “Баланс Бізнес Букс”,
49070, Україна, Дніпропетровськ, вул. Серова, 4.

Тел.: (056) 370-30-43(44), факс: (056) 370-30-45,
e-mail: bbb@bdo-balance.dp.ua

Свідоцтво ДК № 1817 від 27.05.2004 р.

Підписано до друку 20.09.04 р.

Формат 60 x 90 1/32.

Умовн.-друк. арк. 0,875.

Наклад 2 000 прим.

ISBN 1-86187-360-3 (англ.) © Helen Exley, 1992

The moral right of the author has been asserted.

www.helenexleygiftbooks.com

ISBN 966-8644-01-8 © “Баланс Бізнес Букс”, 2004

Любій

МАТУСІ

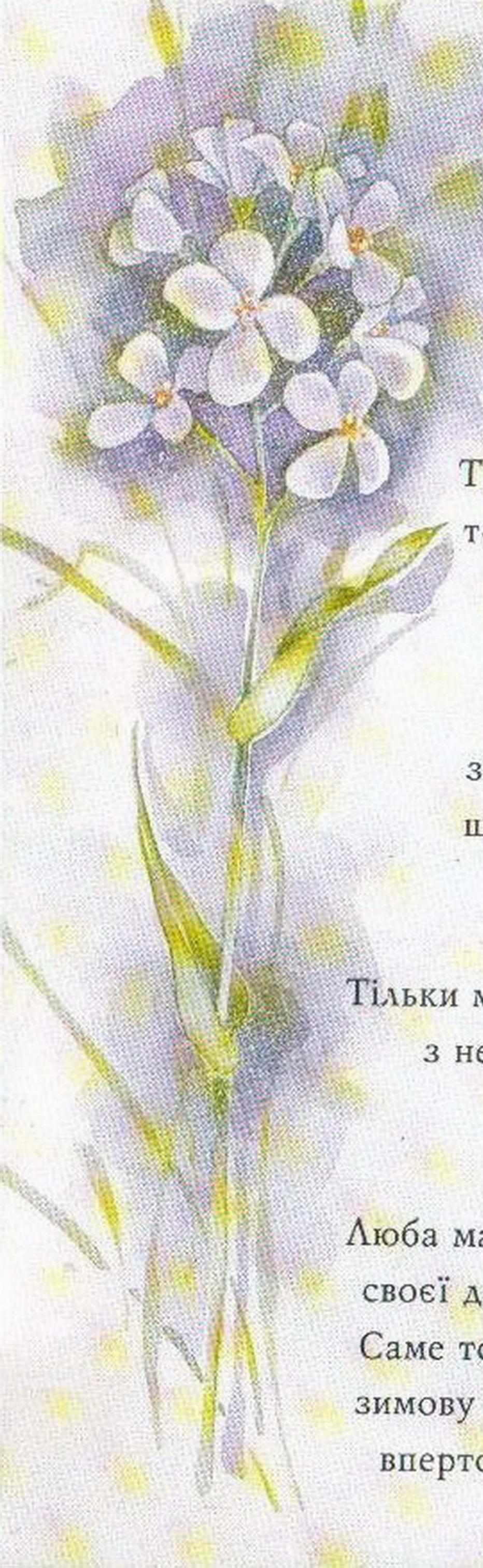
Автор Пем Браун
Ілюстрації Джульєтт Кларк

Ти поєднуєш в собі краплини і крихти
великого всюдисущого Космосу
і дозволяєш мені почуватися любою його
пестункою. Що б не трапалося
в моєму житті, я знаю,
що чогось-таки варта, тому що є ти.

Книга-подарунок від Хелен Екслі

 EXLEY

balance
business
books

ТІЛЬКИ МАМА

Люба матінка відчуває
найменшу краплину твоєї
нещирості.

Тільки матуся може надіслати
тобі поштою по-справжньому
міцні й теплі обійми.

Лише мама вміє за просто
залагодити будь-яку справу і
швидко відремонтувати будь-
яку річ.

Тільки мама може створити СІМ'Ю
з несумісних одна з одною
особистостей.

Люба матуся вміє прочитати в очах
своєї дитини її думки й бажання.
Саме тому вона терпляче стоїть в
зимову негоду, стискаючи долоню
впертого малюка, який широко

розкритими очима
спостерігає за робочим, що
висвердлює дірочки.

Наші матері – це єдині
люди, які скажуть нам
правду, якою б гіркою й
образливою вона не була.

Тільки мама має непідробне
бажання і великий хист
виховувати, навчати, ростити
тебе.

Мама – це людина, яка
закричить навздогін, вимахуючи
загубленою тобою річчю.

Любі матусі завжди чекають на
нас.

СПАСИБІ ТОБІ!

Дякую за те, що ти на все життя наповнила мою душу поезією і музикою. Уклін тобі за те, що ти вперше показала мені схід і захід сонця. За те, що гуляла зі мною в зливу і блукала зимовими стежками. Спасибі тобі за те, що дозволяла мені приносити додому камінчики, каштани і різні сухі гілочки. За те, що давала притулок моїм їжачкам, кошенятам і цуценятам. Дякую за дивовижне відчуття того, що я живу.

Спасибі тобі за слова: "Старайся краще. Працюй ретельніше. А якщо не можеш цього зробити, зверни увагу на щось інше". Завдяки цим словам я зумів знайти себе і запобігти сильного душевного болю.

Дякую за те, що ти непомітно й невимогливо знаходишся саме там, де я можу тебе знайти, готова кожної миті дати пораду, – які таблетки допоможуть від кашлю, як правильно вимовити слово, яку цікаву книгу прочитати. Ти порадиш мені, як вивести пляму і як слухати Моцарта, як вибрати подарунок другові, як скористатися бібліотекою або знайти ключ до розгадки кросворда.

Зібрана й готова невідкладно прийти на допомогу, ти можеш підставити плече, на якому так солодко плачеться.

Ти – та людина, якій можна розповісти новини, і ти засмієшся смішному.

Ти – невичерпне джерело любові, щоб я не зробив, назавжди.

РАЙ

Коли я був зовсім маленьким і всього боявся, ти часто засвічувала світло й розганяла страхітливі тіні, показуючи мені звичайні предмети в моїй кімнаті. А потім вимикала світло й сиділа зі мною в темряві, тримаючи мою долоньку. І тоді я, заспокоївшись, зручно вмощувався і засинав. Тато вимагав, щоб ти завжди зачиняла за собою двері, але ти непомітно залишала щілинку, через яку в п'тьму пробивалося світло. Та щілінка була якраз достатньою, аби я впевнився, що ніхто не підкрався до мого ліжка.

Як і раніше, я всього боюся, але страхи мої тепер сильніші, бо світ став дорослим і небезпечним. Але ти залишила в ньому трохи світла, щоб я міг розуміти й приймати свої проблеми такими, якими вони є.

Те, з чим я повинен жити, не зникне ніколи.

Мама – це людина, яка чує, коли ти тихцем скаржишся в подушку.

Коли тобі дуже сумно, подзвони додому.

Кохання дуже хвилююче почуття, але іноді людині потрібні затишна батьківська хатина, чашка кави і його матуся.

Мама може витерти тобі сльози навіть по телефону.

У мами завжди є чарівний клей, щоб з'єднати до купи уламки будь-чого розбитого.

МОЯ МАМА ПРАЦЮЄ

Мама мусить встигати забрати білизну з пральні, віднести взуття в ремонт, допомогти підготуватись до контрольної роботи, скласти іспит на керування машиною, зателефонувати й дізнатись розклад прибуття потягів. Мама повинна принести додому м'ясо, сир, печиво і траву для вашого кролика. Вона повинна допомогти вам з комп'ютером і вашими іншими клопатами, одночасно перевіряючи, чи в каструльці не збігло молоко. Мама прийме міжнародне повідомлення і приготує розсипчастий рис, виведе пляму і легко розбереться в новітніх інформаційних

технологіях. Вона піде на спектакль вашої балетної школи і дасть інтерв'ю в радіостудії – і все встигне зробити вчасно. Скажи мені, мамо,

як ти даєш *всьому цьому* лад?

Я пишаюся тим, що ти робиш!

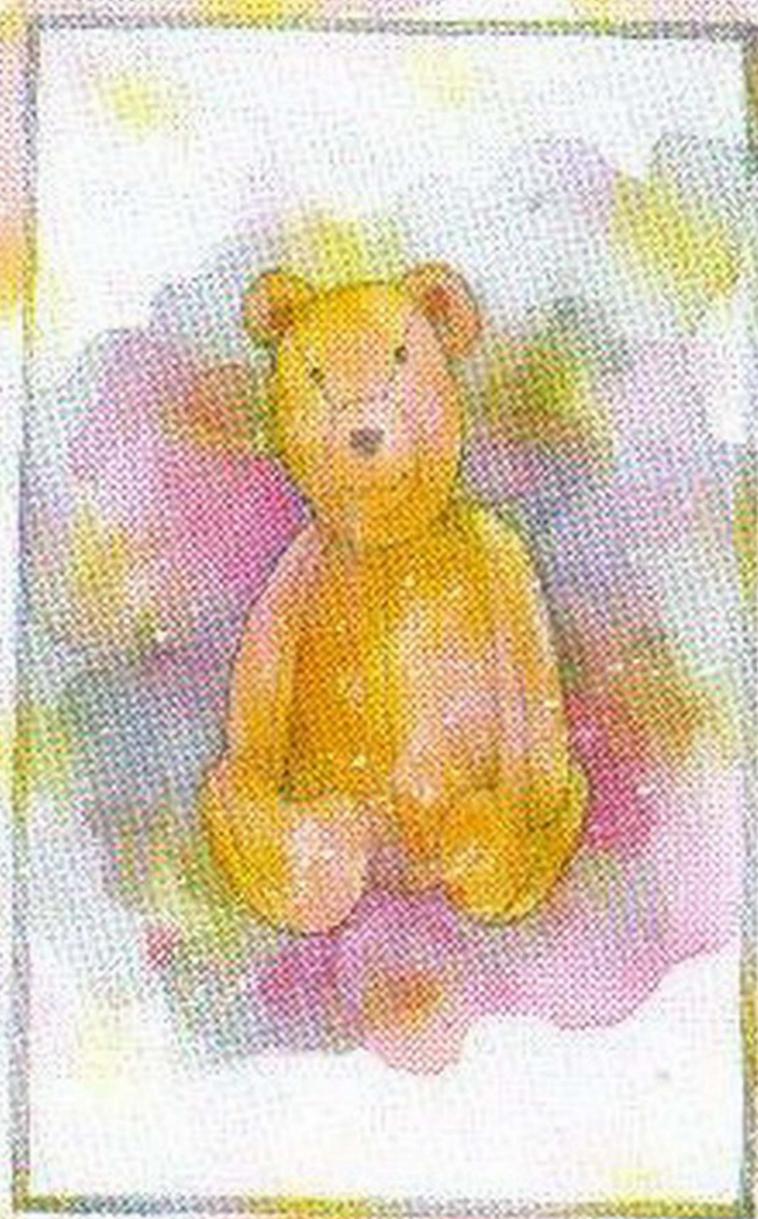
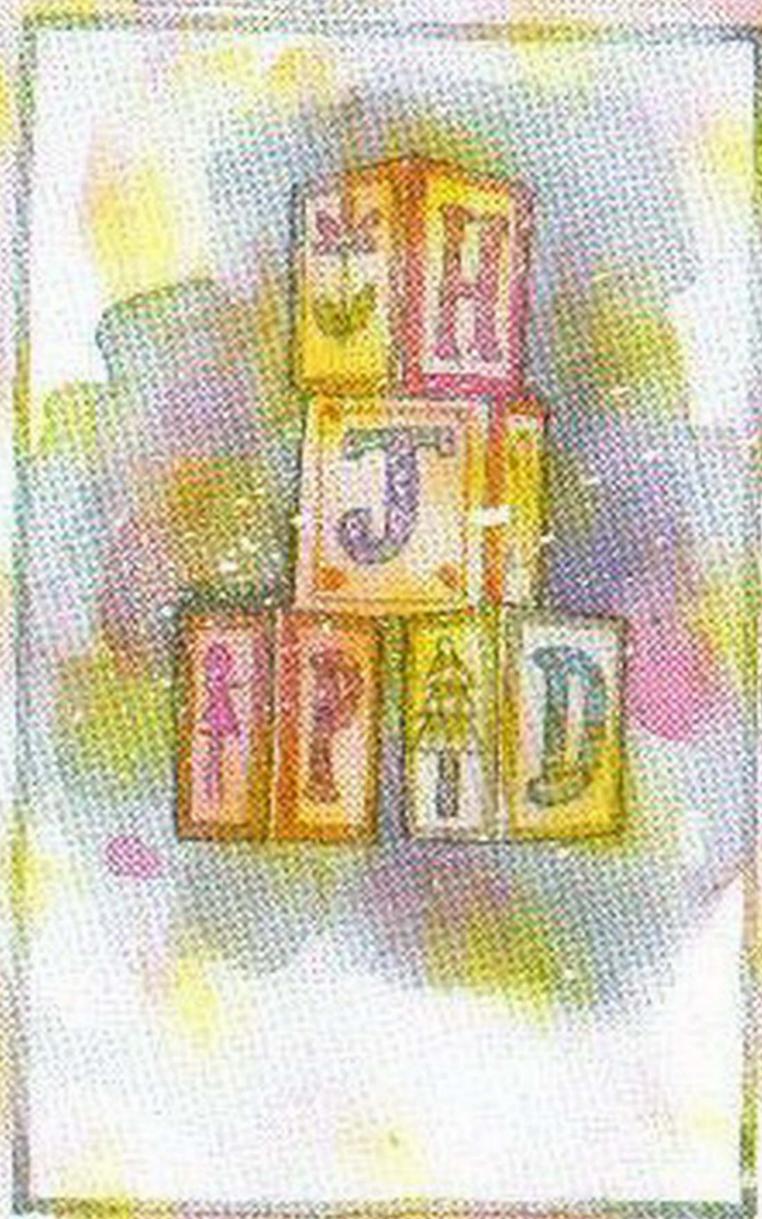
Я люблю тебе за те, яка ти є. Навіть якщо ти працюєш тільки вдома – це все одно гідне поваги.

Я не знаю як, ти примудряєшся догодити мені.

Але ти це робила і робиш досі.

Твоє життя заповнене вщерть, але я знаю, що в ньому завжди є місце для мене.

СПОГАДИ ДИТИНСТВА

Я пам'ятаю, як бігла зі школи, одягнена в чорні гольфи, а ранець з книжками теліпався за спиною. Одноманітний, нудний день був позаду, а обід і пиріг з яблуками – чекали на мене. Я пам'ятаю запах домівки – запах, який всі діти, як маленькі цуценята, пізнають безпомилково.

Я пам'ятаю тебе в фартушку на кухні, в очікуванні моїх новин.

А зараз ми обидві ось тут. Одна з нас – жінка похилого віку, а інша – вже майже літня. Ми сидимо в маленькому кафе за чаєм, а коло наших ніг стоять торбинки з подарунками. Ми обговорюємо новини, що сталися за тиждень. Дві сиві голови схилилися одна до одної на очах у кожного перехожого. Але ми не помічаємо нікого, ми зайняті розмовою, а над нами повіває дух шкільного фартушка і чорних гольфів з раннього дитинства. Роки змінили нас, але й зробили ближчими.

Мати й дитина – друзі на все життя.

МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ

Материнська любов більше подібна до розплавленої сталі, а не до блискучого пташиного пір'я.

Материнська любов – це не екзотичні страви французької кухні, вона – хліб насущний. Материнська любов – це енергія, яка дає можливість кожній людині здійснити неможливе. Материнська любов нічого не потребує: ні сну, ні відпочинку. Материнська любов не засуджує твої погляди. Вона думає, що ти прекрасна завжди.

Материнська любов найміцніша річ на землі, але вона не безмежна і тому її треба берегти.

Материнську любов не можна спакувати в коробку, як торт з модної кондитерської крамниці.

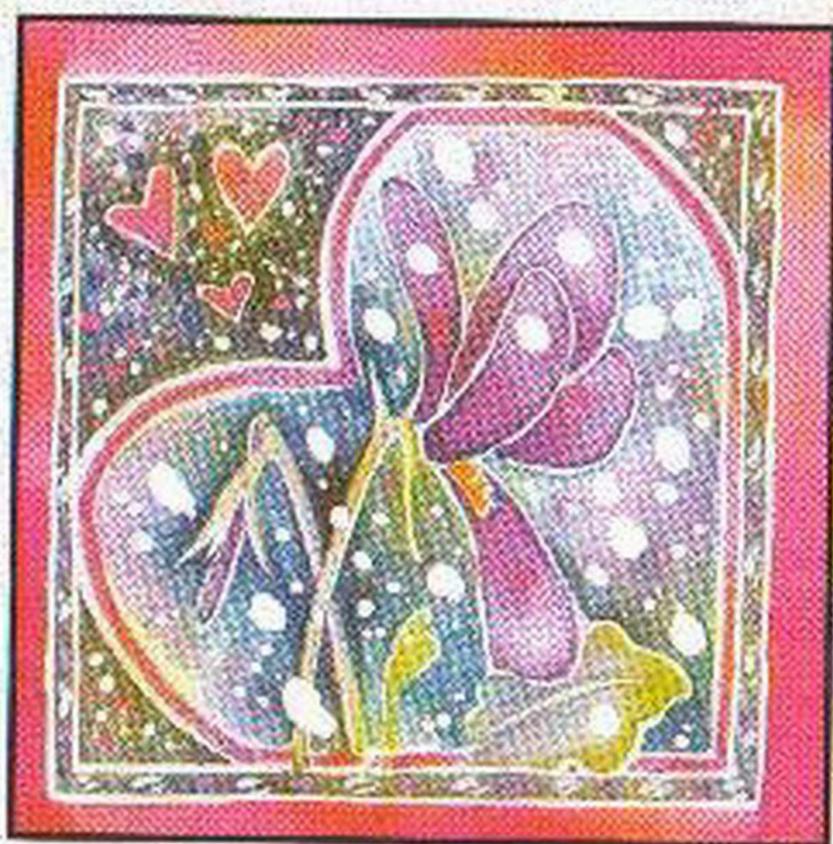
Це індивідуальне і глибоке
почуття, але, як і торт, воно
може бути м'яким зсередини,
та досить хрумким і твердим
по краю.

Материнська любов примушує
іноді трясти своєю дитину, як
шкодливе кошеня, коли вона в
своїх вчинках переступає
межу.

Материнська любов, як
повітря: вона така звична, що
навіть не помічається, поки не
вичерпається вщерть.

Материнська любов – це
провідна зірка всієї родини.

ТРИВОГИ! ТРИВОГИ! ТРИВОГИ!

Любі матусі живуть у безперервному страхові. Вони бояться пожежі й повені, безлюдних доріг, на яких вночі може зустрітись лиха людина або кепський водій. Мама бояться падіння в чагарники й того, що потяг зійде з колії, чи того, що літак зіб'є дерево, на якому ти сидиш. Але вони дозволяють собі думати про це лише глухої ночі, десь годині о третій.

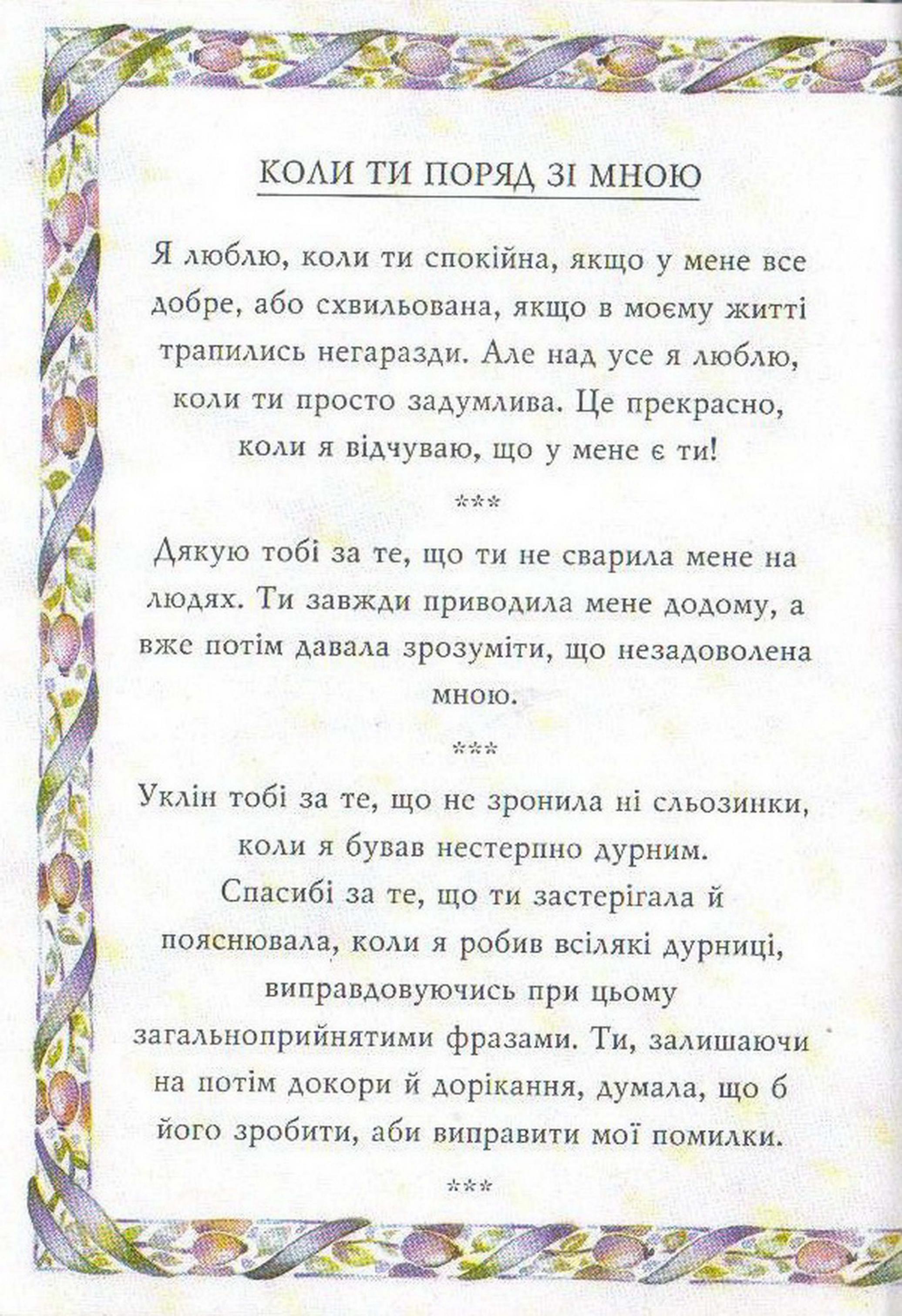
У матусь насправді немає передчуття. Бо вони так часто проходять разом з тобою через хороше й погане, що, щоб не трапилось, вони вже пережили це.

Бувають такі незграбні м'язисті герої, чиї матері повинні весь час перевіряти їхні валізи: чи є там запасна пара шкарпеток або вітамін С?

Чи не склав він часописи зі статтями про догляд за шкірою й листи від коханої дівчини в складки загорнутого під альпійським спорядженням змія?

Любі мами приречені хвилюватися завжди. Спасибі їм, що вони інколи це показують. Дуже просто говорити: "Мамо, не кричи і не хвилюйся!" Але саме вона завжди виявить, що ти забув спакувати свої документи.

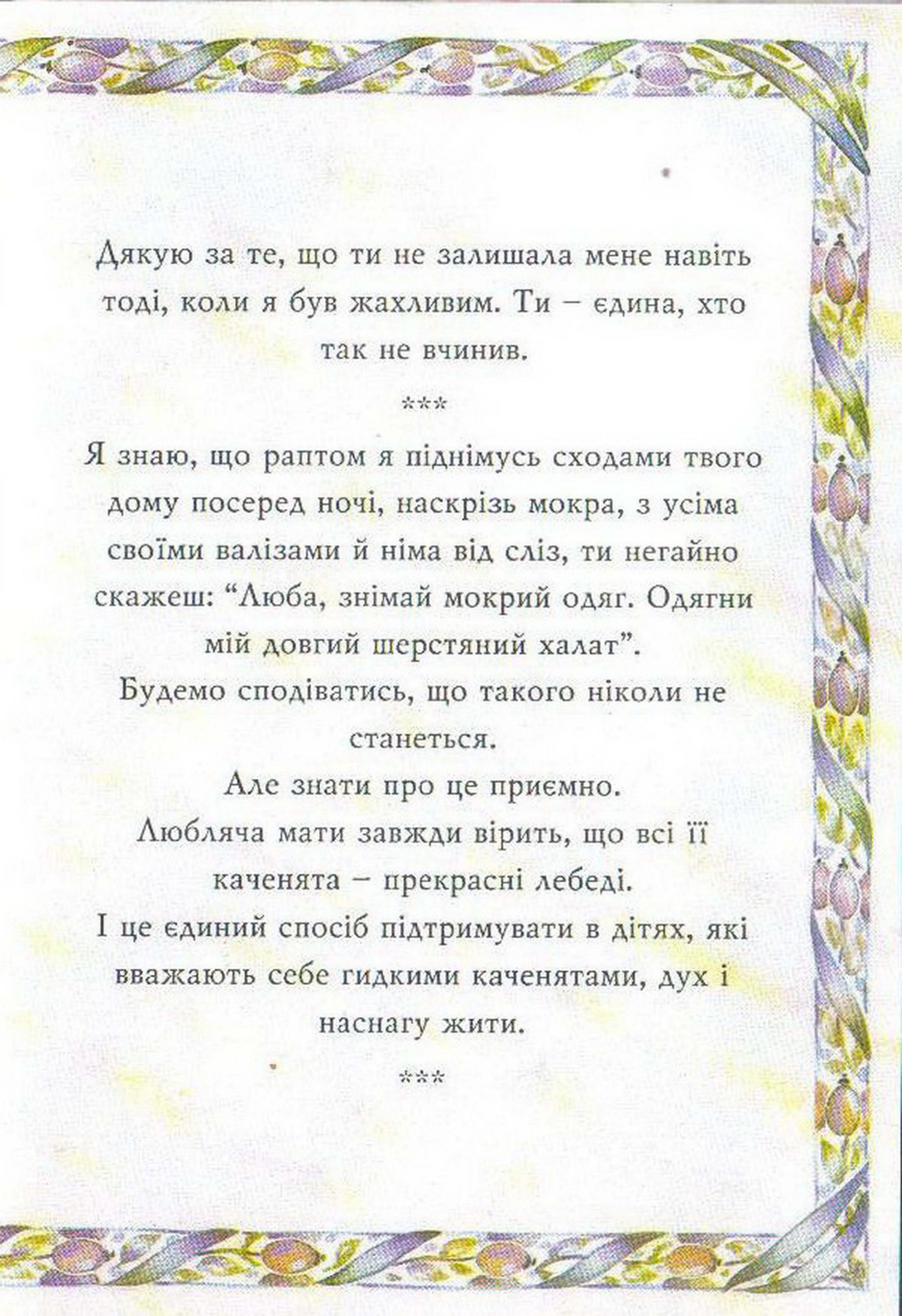

КОЛИ ТИ ПОРЯД ЗІ МНОЮ

Я люблю, коли ти спокійна, якщо у мене все добре, або схвильована, якщо в моєму житті трапились негаразди. Але над усе я люблю, коли ти просто задумлива. Це прекрасно, коли я відчуваю, що у мене є ти!

Дякую тобі за те, що ти не сварила мене на людях. Ти завжди приводила мене додому, а вже потім давала зрозуміти, що незадоволена мною.

Уклін тобі за те, що не зронила ні сльозинки, коли я бував нестерпно дурним. Спасибі за те, що ти застерігала й пояснювала, коли я робив всілякі дурниці, виправдовуючись при цьому загальноприйнятими фразами. Ти, залишаючи на потім докори й дорікання, думала, що б його зробити, аби виправити мої помилки.

Дякую за те, що ти не залишала мене навіть
тоді, коли я був жахливим. Ти – єдина, хто
так не вчинив.

Я знаю, що раптом я піднімусь сходами твого
дому посеред ночі, наскрізь мокра, з усіма
своїми валізами й німа від сліз, ти негайно
скажеш: “Люба, знімай мокрий одяг. Одягни
мій довгий шерстяний халат”.

Будемо сподіватись, що такого ніколи не
станеться.

Але знати про це приємно.

Любляча мати завжди вірить, що всі її
каченята – прекрасні лебеді.

І це єдиний спосіб підтримувати в дітях, які
вважають себе гидкими каченятами, дух і
наснагу жити.

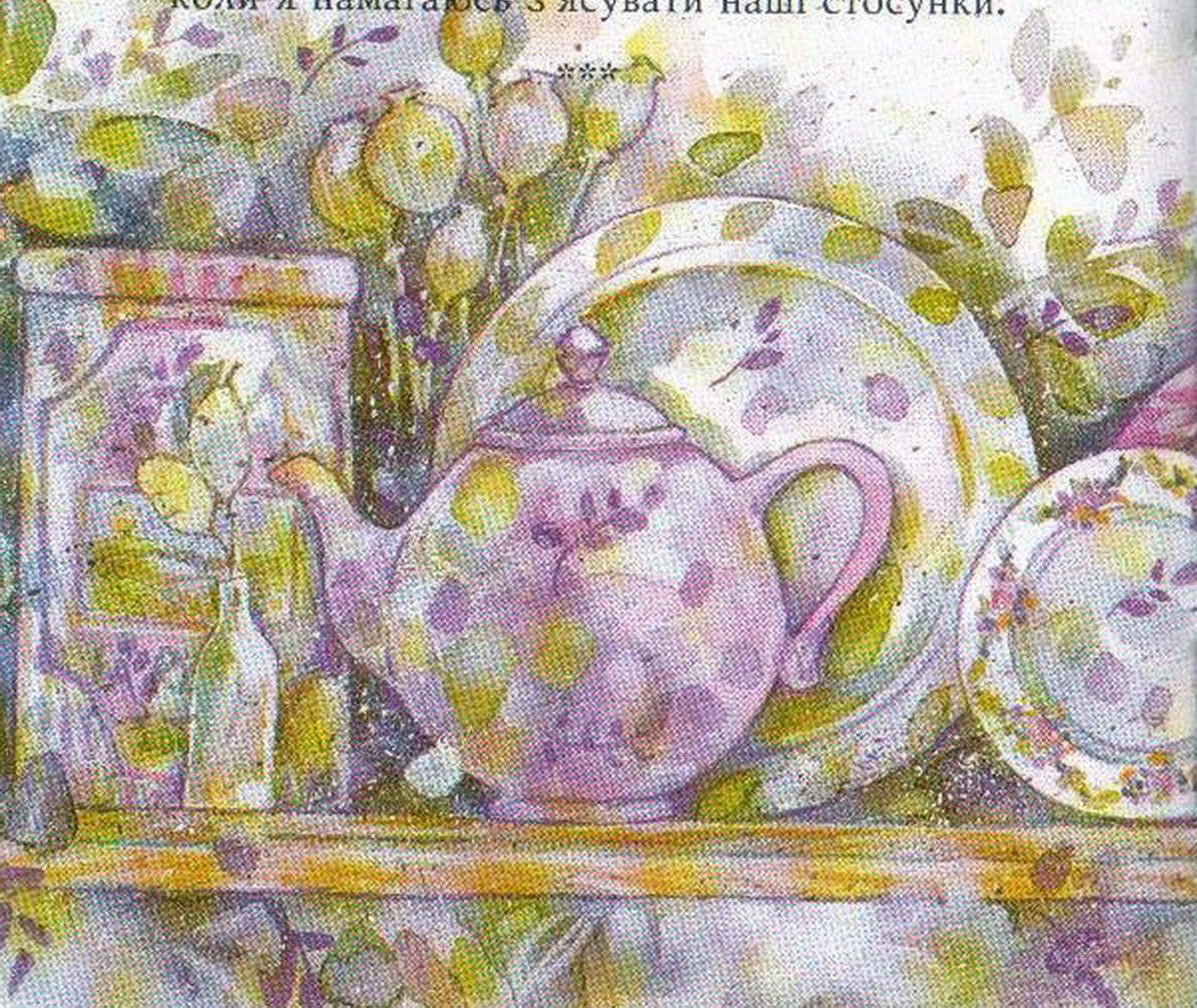
ЗА ВСЕ!

Спасибі за те, що ти зносиш нестерпне. За те, що робиш щось з нічого. За те, що ти даєш, навіть коли твої кишені порожні.

Ти любиш нас, коли нас неможливо любити.

Дякую за те, що ти робиш неможливе з посмішкою на вустах, хоча всередині дрижиш і тріпотиш.

Спасибі за те, що віддаєш мені всю свою увагу, коли я намагаюсь з'ясувати наші стосунки.

Спасибі за те, що заробила гроші, аби мене
зростити.

Дякую за те, що морочилася з Жахливим
Хлопчиськом.

Спасибі за щоденні сніданки, які ти готувала
мені в школу.

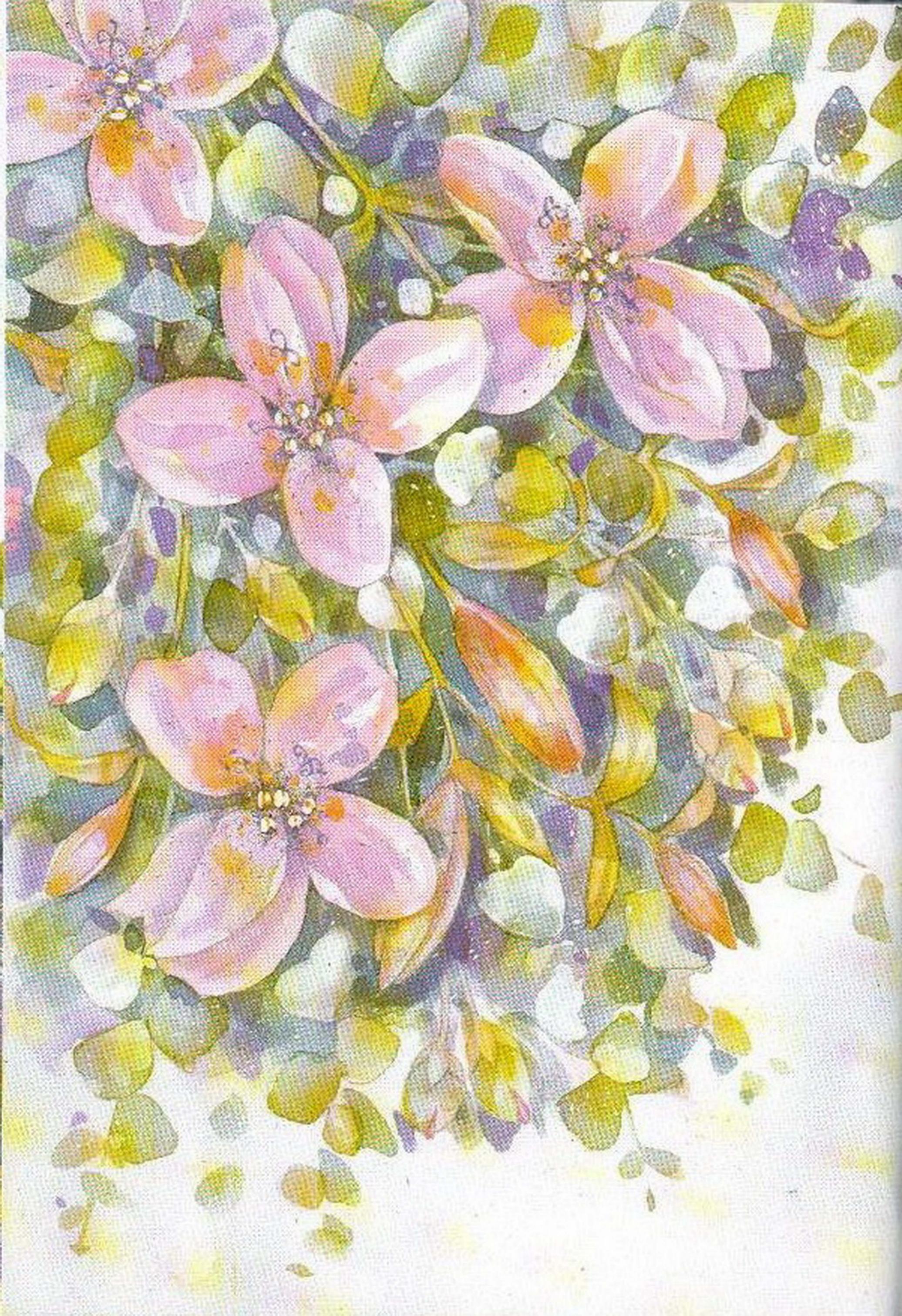
Спасибі за те, що навчила мене читати,
правилам дорожнього руху й таблиці множення.

Спасибі за те, що свинка виявилась не такою
вже й жахливою хворобою.

Спасибі за те, що ти завжди там, де я більше
всього тебе потребую.

І за сюрпризи.

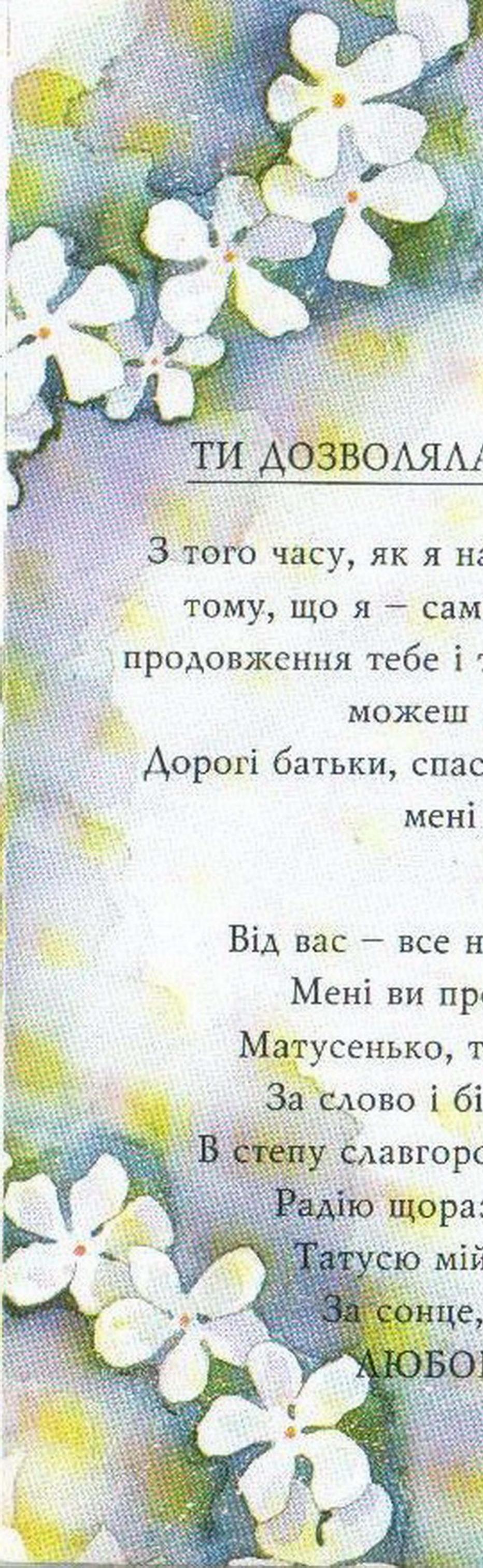
МАТЕРІ ВСЬОГО СВІТУ

Встала я сьогодні рано-рано,
Щонайкращу сукню одягла —
Їду в гості до своєї мами
В тихий дім, що на краю села.
Там невтомний дідуган-годинник
Споконвіку маятник гойда
І мені по щедрості гостинній
Він назад відлічує літа.

ЛЮБОВ ОВСЯННИКОВА (н. 1947)

Любі матусі точно знають навколишнє життя —
не в мистецтві, літературі чи в науці, а в
реальності. Все, що їх цікавить і що варте того,
аби його робити, — це те, що стосується їхніх
дітей, і все, що стосується людей взагалі.
Наші любі матусі мають бути політичними
діячами, бо це єдиний шлях зробити світ
безпечним і гуманним.

Спасибі за вашу доброту і чуйність до кожної
людини, яка трапилась вам на путі, — до жінок в
художній галереї; автобусного контролера;
продавця; старого, який годує голубів у сквері, і
старого, який не має притулку; до розгублених
туристів і людей, які сіли не в той автобус.

ТИ ДОЗВОЛЯЛА МЕНІ БУТИ СОБОЮ!

З того часу, як я народився, ти наполягала на тому, що я – самостійна особистість, а не продовження тебе і тата, а отже, людина, яку ти можеш просто любити.

Дорогі батьки, спасибі за те, що ви дозволили мені любити вас.

Від вас – все на світі. Далеку дорогу
Мені ви прослали у далі ясні.

Матусенько, тату, уклін вам у ноги
За слово і біль, за любов і пісні.

В степу славгородським, на вашій садибі
Радію щораз, напиваюсь снаги.

Татусю мій, мамо, спасибі, спасибі
За сонце, за небо, за дощ, за сніги.

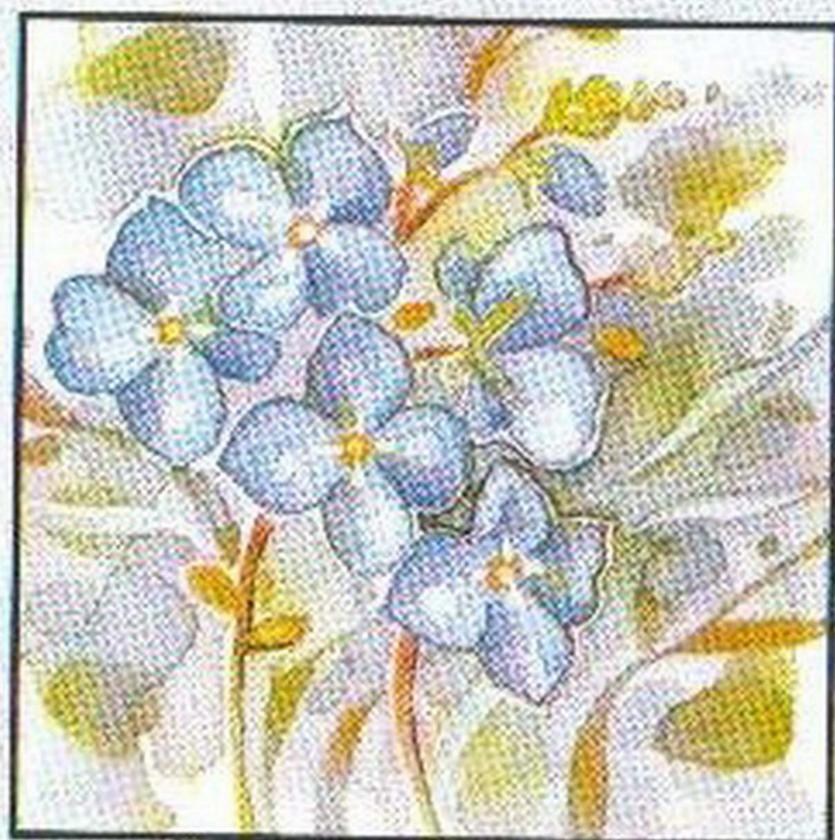
ЛЮБОВ ОВСЯННИКОВА (н. 1947)

Спасибі за те, що ви завжди
були зацікавлені мною, а не
обожнювали мене. За те, що
звили для мене затишне
гніздечко, але дозволили мені з
нього вільно вилетіти.

Спасибі за те, що відчинили для
мене всі двері, але ніколи не
провели через них.

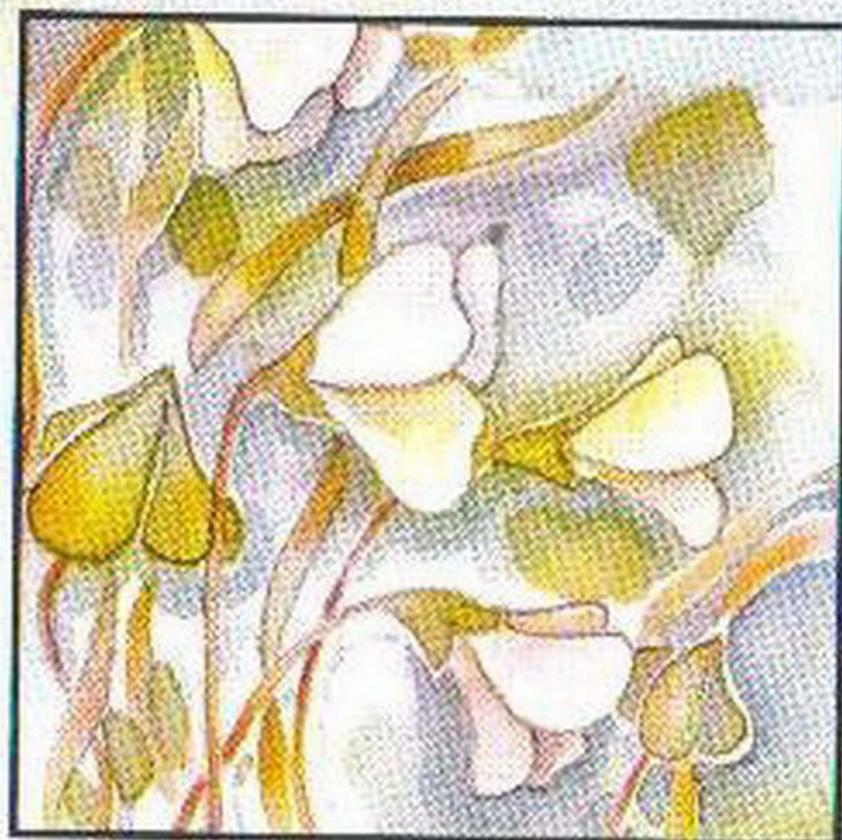
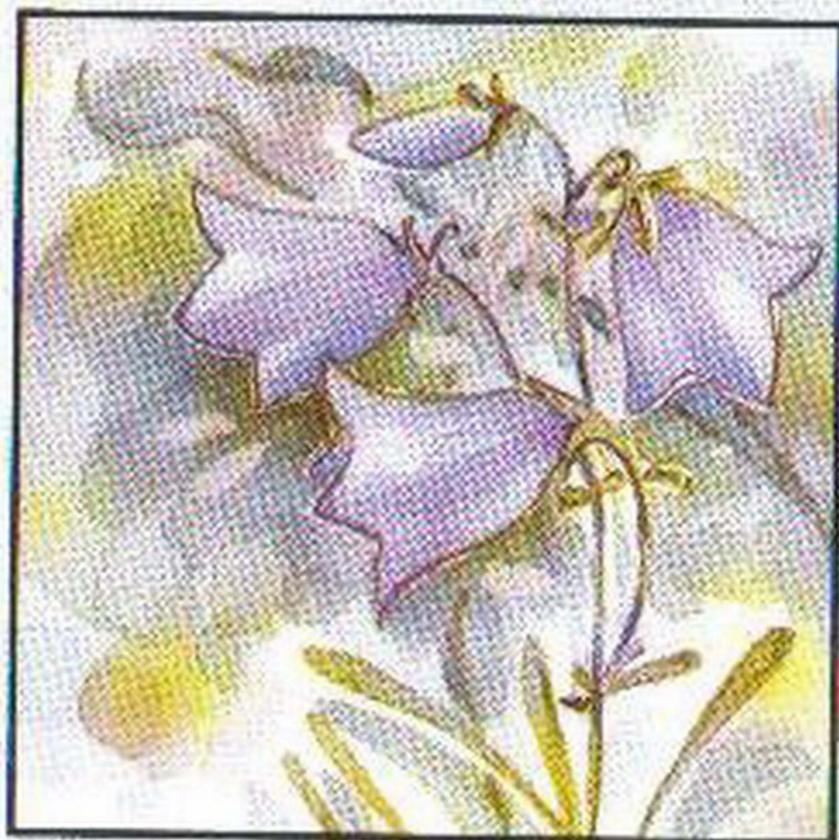
Матері дарують нам життя. Вони планують
наше майбутнє. Вони вчать нас простим речам.
Вони розтлумачують нам головні життєві
поняття. Вони показують нам достойний
приклад, і ми повинні наслідувати його.
Але вони говорять: "Перед тобою весь світ,
люба. Сама обирай свої цінності і створи своє
життя".

Хороші матері дають своїм
дітям фарби, пензлі й полотно,
але дозволяють їм писати
власні картини.

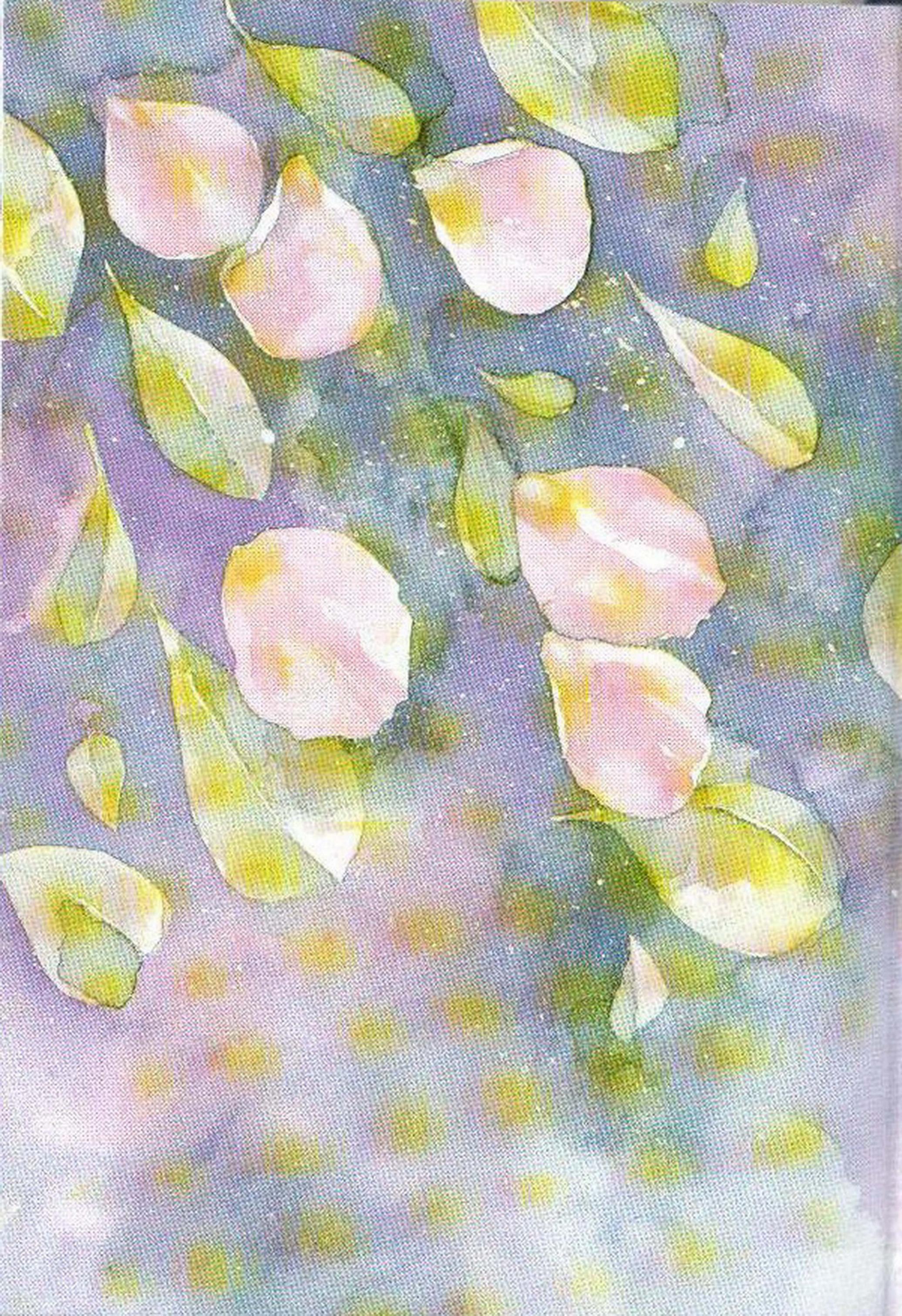
ДЯКУЄМО ВСІМ МАТЕРЯМ

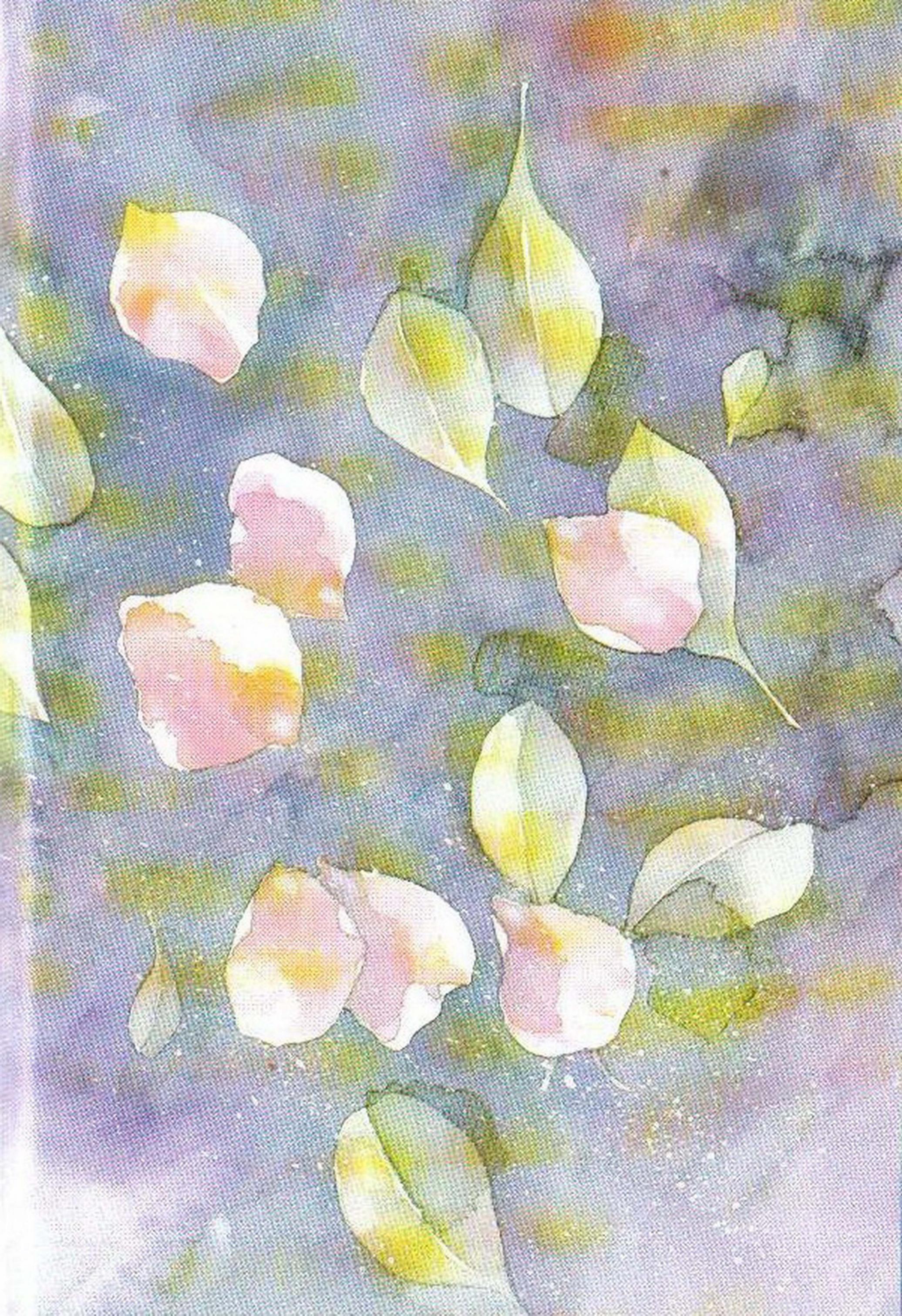
- ...які перетворили важкі часи на легкі;
- ...які відмовились від своєї порції за обідом, аби кожному з дітей перепало ще трішки;
- ...які йшли вперед, до кінця, і не отримали жодної нагороди;
- ...які умовляли нас, що мешкати в запиленому передмісті зовсім не кепсько;
- ...які вишукували для нас найкращі речі й прикраси, щоб зробити нашу вечірню сукню винятковою;
- ...які утримували нас вдома під час зливи;
- ...які доклали свої знання до нашої алгебри;
- ...які розділяли з нами вітрянку;
- ...які спробували посміхатися, коли ми хворіли грипом саме у їхній день народження;
- ...які завжди знаходили кошти на лікування

наших зубів, навіть якщо це були гроші,
приховані на чорний день;
...які плакали рідко і тільки тоді, коли ми
розбивали їхню улюблену чашку;
...які дозволяли нам мати власну думку так
довго, поки ми розуміли, чому вони це роблять;
...які дозволяли нам вирости й вільно летіти в
нове життя.

Хай на втіху тобі випадають дощі,
Ти – до всього на світі причетна!
То чому ж твоє серце так стогне вночі
Так страждає відверто?
Хай зелені вітри назбирають в лісах,
Принесуть тобі запах конвалій.
Ти настій його, мамо, на теплих словах,
Пий від злої печалі.
ЛЮБОВ ОВСЯННИКОВА (н. 1947)

Книга-подарунок від Хелен Екслі

Любій

МАТУСІ

Яким чином можна виказати вдячність матері за все, що вона робить для своїх дітей?

У цьому невеличкому виданні ви знайдете зовсім небагато з того, що варто сказати вашій любій матусі. Це вдячність за те, що вона подарувала вам життя, що забезпечила дах над головою та виховала вас. Тут ми намагаємося зрозуміти її внутрішній світ і цінності життя, усвідомити те, що значить бути матір'ю.

Ілюстрації Джульєтт Кларк

Автор Пем Браун

 EXLEY

balance
business
books

www.helenexleygiftbooks.com

www.bbb.com.ua